

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 22 stycznia 2016 r.

Poz. 389

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.1.2016.BG WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 20 stycznia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 5. ust. 2, § 6 ust. 2, § 7 ust. 1 w części zdania „według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszej uchwały” oraz § 8 uchwały nr 82/XIII/15 Rady Gminy Wysokie Mazowieckie z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie określenia zasad korzystania z niektórych obiektów użyteczności publicznej i powierzenia Wójtowi Gminy uprawnienia do stanowienia wysokości opłat, a także załączników nr 1, 2, 3 do przedmiotowej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 22 grudnia 2015 r. Rada Gminy Wysokie Mazowieckie podjęła uchwałę nr 82/XIII/15 w sprawie określenia zasad korzystania z niektórych obiektów użyteczności publicznej i powierzenia Wójtowi Gminy uprawnienia do stanowienia wysokości opłat.

Powyższa uchwała w dniu 28 grudnia 2015 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdził, iż uchwała w zakwestionowanym w sentencji zakresie istotnie narusza prawo, czego skutkiem było wszczęcie w dniu 7 stycznia 2016 r. postępowania nadzorczego w sprawie stwierdzenia nieważności wadliwych zapisów.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym – wskazanej w podstawie prawnej uchwały - na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Natomiast na podstawie ust. 2 pkt 4 tego przepisu organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Z brzmienia powyższych przepisów ustawy wynika, iż upoważnienie do określenia zasad korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznej posiada rada gminy.

Należy zwrócić uwagę, iż w przedmiotowej uchwale Rada Gminy Wysokie Mazowieckie ustalając zasady korzystania z obiektów użyteczności publicznej określiła jednocześnie wzory wniosku o udostępnienie pomieszczenia, umowy oraz protokołu zdawczo – odbiorczego, stanowiące załączniki do uchwały (§ 5 ust. 2, § 7 ust. 1, § 8 uchwały oraz odpowiednio załączniki do uchwały nr 1, 2, 3).

W ocenie organu nadzoru, ustalenie powyższych wzorów wykracza poza kompetencję Rady Gminy i w żadnej mierze nie mieści się w definicji zasad korzystania z obiektów użyteczności publicznej.

Jest to działanie z zakresu sfery wykonawczej uchwały, ustalające szczegółowe czynności w ramach realizacji przez Wójta postanowień uchwały. Podobnie, zapis § 6 ust. 2 przedmiotowej uchwały o treści „Osoby odpowiedzialne za poszczególne obiekty wskazuje Wójt Gminy w uzgodnieniu z mieszkańcami sołectwa zgodnie z lokalizacją obiektu” nie może być uznany za zasadę, do ustalenia której upoważniona jest Rada Gminy.

Tak sformułowane zapisy uchwały stoją w sprzeczności ze standardami stanowienia norm w aktach normatywnych, które powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny. Taki wymóg stawiany powinien być w szczególności aktom prawa miejscowego, jako że stanowią prawo powszechnie obowiązujące na terenie działania organów, które je ustanowiły. Nie ulega również wątpliwości, że z zasady państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP) wynika, skierowany do organów władzy stanowiących prawo, a więc także organów gminy uprawnionych do stanowienia prawa miejscowego, nakaz przyzwoitej legislacji, w czym zawiera się także wymóg dostatecznej określoności normy prawnej.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na ugruntowane stanowisko Trybunału Konstytucyjnego w przedmiotowej materii, wskazujące, iż nakaz respektowania przez ustawodawcę zasad przyzwoitej legislacji stanowi element zasady demokratycznego państwa prawnego oraz że zasady przyzwoitej legislacji obejmują między innymi wymaganie określoności przepisów, które muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny (wyrok TK z dnia 21 marca 2001 r., sygn. akt K 24/00).

Rada gminy jako organ stanowiący powinna działać tylko i wyłącznie na podstawie prawa i w jego granicach, zatem niedopuszczalne jest podejmowanie przez Radę regulacji bez wyraźnego upoważnienia ustawowego lub z jego przekroczeniem.

W doktrynie jak i w orzecznictwie ugruntował się pogląd, iż wykładnia normo charakterze kompetencyjnym powinna być interpretowana w sposób ścisły i literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r., K25/99, OTK 2000/5/141).

Biorąc pod uwagę powyższe, wskazać należy, iż kwestionowane zapisy uchwały nr 82/XIII/15 Rady Gminy Wysokie Mazowieckie nie odpowiadają wymaganiom stawianym tej kategorii aktów, a omawiane uchybienia zakwalifikować należy jako istotne naruszenie prawa.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Jednocześnie informuję, że stosownie do postanowień art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Aneta Kuberska